

virkelig bliver oplyst, vil ingen med rimelig Grund kunne modsætte sig den. Der blev for et Par Maaneder siden indsendt et Andragende her til Tinget fra et Antal af 2 à 300 Familier, som andrage om at faa oprettet en Holdeplads med Skiftepor; og de tilbød dertil en Sum af 500 Kr. og fri Plads. De henvendte sig til mig med Andragendet; men jeg sagde til dem, at jeg troede ikke, det nyttede noget, og at jeg ikke troede at kunne anbefale dette Andragende. Derimod udtalte jeg, at dersom et saa stort Antal Beboere havde Brug for en Holdeplads, hvor de kunde komme op paa Toget, vilde et Andragende derom vistnok kunne blive taget til Følge, især da det i Virkeligheden ingen Udgift vilde medføre for Staten; der udfordres jo kun, at der bliver anbragt en Signalstang, og at vedkommende Portørs eller Bogters Kone faar nogle Billetter at sælge til den nærmeste Station. Det er hele Udgiften, og naar saa dertil kommer, at et Antal af 2—300 Mennesker i Aands, Lange og Bindum By, som ligger omtrent lige op dertil, have udtalt Ønske om at faa et saadant Stoppested, kan jeg ikke se rettere, end at Staten ligesom vil faa Indtægt deraf; og der vil ingen som helst Gene være ved den daglige Jærnbandedrift, især naar Persontogene Morgen og Aften ikke stoppe ved Pladsen. Jeg kan forstaa, at Finansudvalget og Ministeren er omsindlige, naar det gælder større Beløb; men hvor det gælder en saa lille og ubetydelig Byrde for Staten, eller rettere sagt, hvor der sandsynligvis kun kan være Tale om en Fordel for Staten, og hvor der er Tale om en Foranstaltning, som vil være til stor Lettelse for en Masse Beboere, forekommer det mig virkelig, at der ikke er Grund til at stille sig saa modvillig, som man har gjort fra enkelte Sider. Jeg vil i alt Fald anbefale Tinget at stemme for Forslaget.

Med det samme, jeg har Ordet, vilde jeg gerne tillade mig at omtale det meget store Spørgsmaal om denne Høfdebygning ved Agger-Ranalen; det er selvfølgelig som fuldstændig usagkyndig, som Lægmand, at jeg tager Ordet, og det er egentlig nærmest for at bringe min Tak til det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgtreds (N. Andersen), fordi han har haft Mod til at tage en Kamp op med hele Finansudvalget paa dette Spørgsmaal. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at et af Finansudvalgets Medlemmer, som havde Ordet i Gaar, det ærede Medlem fra Ribe (Bust), selv udtalte, at der vistnok var Grund til at komme til at spørge, om vi ikke her købte Guld for Dyrt; og jeg kan ikke negte, at jeg har den

samme Tro, at vi maa være klare over, om dette ikke er et Danaidernes Kar, som vi fylde i, og som der ikke er Bund i. Og jeg er bleven ikke mindre betænkelig ved at se, at der samtidig er stillet Forslag om, at Staten skal hde Tilskud til en Dampffibaforbinding med England, som er begæret til Udsørsel af fersk Rød; men det ligger jo ikke for i Øjeblikket, saa det skal jeg gemme, til den Sag kommer til at ligge for. Men naar man har hørt den ærede Ordførers og den højtærede Ministers Udtalelser og har læst Kommissionsbetænkningen igennem, forekommer det mig, at egentlig alt dette tilfammen vidner om, at vi skulle gaa til denne Udgift, fordi der i Fortiden er ydet saa mange Penge dertil; fordi vi allerede have ydet saa store Summer hertil, er der ingen Grund til, at vi for Øjeblikket skulle stoppe op dermed, men vi maa fortsætte dermed. Jeg vil blot tillade mig i den Anledning at oplæse nogle ganske faa Ord af Kommissionsbetænkningen, hvoraf det tydeligt fremgaar, med hvilken Forsigtighed og Reservation Kommissionen skriver, og vistnok med fuld Føje og god Grund, naar man staar over for saa vældige Kræfter i Naturen, som der her er Tale om. Kommissionen skriver der angaaende Sitringen af Sejløbet: „Derimod kom Kommissionen ligeledes enstemmig til den Overbevisning, at det — under Hensyn til det allerede vedtagne og under Udførelse værende Forsøg paa at skabe og vedligeholde et for mindre Fartøjer sejlbart Løb fra Besterhavet til Limfjordens vestlige Del — vilde være dels nødvendigt dels hensigtsmæssigt at træffe Foranstaltninger til dels at muliggøre dels at lette Opnaelsen af det med det ovennævnte Forsøg tilfattede Resultat.“ Det vil altsaa sige, at de ere i den Grad forfattede, at det forekommer mig, at det Spørgsmaal egentlig i sin Helhed burde tages op: er der vundet saa store Fordele ved denne Høfdebygning, at vi kunne blive ved at bringe Ofre, eller var der ikke Grund til, at hele dette Spørgsmaal blev taget under en samlet Overvejelse ikke alene af tekniske Medlemmer i en Kommission, men ogsaa af virkelig finanskyndige Folk, og maaste af selve Finansudvalget. Jeg har f. Eks. her i Dag hørt udtale af det ærede Medlem fra Lemby (Moberg), at den første Kommission, hvoraf han var Medlem, var enig om, at det særlig var for at beskytte Limfjordsegnene, at disse Arbejder vare udførte. Jeg hører nu til dem, som ere fødte der, og jeg har hørt 25 Aar netop paa den Egn, som særlig vil være udsat for Besterhavets Indtrængning,